

POSUDEK VEDOUCÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Martina Volšanská

Název práce: Pečetní sbírka z Rodinného archivu Šliků

Vedoucí práce: Mgr. Martina Bolom-Kotari, Ph.D.

Oponent: doc. PhDr. Věra Němečková, Ph.D.

Obor a forma studia: Archivnictví – historie, bakalářské prezenční studium

Povinná kritéria hodnocení práce	Stupeň hodnocení					
	A	B	C	D	E	F
Formální úprava a náležitosti práce	x					
Logická stavba a členění práce	x					
Jazyková a terminologická úroveň			x			
Náročnost tématu na teoretické znalosti	x					
Náročnost tématu na praktické dovednosti a na čas	x					
Adekvátnost použitých metod a způsob jejich použití	x					
Důkladnost zpracování (jdoucí do podrobností)		x				
Práce s literaturou (citace, poznámky)	x					
Práce s prameny (využití, citace, poznámky)	x					
Vymezení cíle a jeho naplnění	x					
Vlastní přínos studenta	x					
Využitelnost výsledků práce v teorii nebo v praxi	x					

Dílčí připomínky a náměty:

Studentka Martina Volšanská si za cíl své bakalářské práce zvolila téma naprosto neznámé, neprobádané, a tudíž z hlediska zpracování velmi obtížné. Nemohla použít žádnou vzorovou práci, opřít se o starší výzkumy, své výsledky srovnat s jiným dílem. Ač úkolem autorky bylo zpracovat „jen“ relativně malou část pečetní sbírky, neměla k dispozici vůbec žádné vstupní informace, její počáteční kroky tak byly naprostým tápáním ve tmě. Před tím, než se vůbec mohla věnovat samotným pečetím, musela získat aspoň základní přehled o celé sbírce, pátrat po okolnostech vzniku sbírky, jejich osudech, šlikovském kontextu. Snažila se najít také jiné velké pečetní sbírky a dostupné informace k nim, které by na základě analogie mohla uplatnit při popisu sbírky své. Její zjištění jsou přirozeně torzovitá, avšak za aktuálního stavu poznání maximální. Oceňuji, že autorka (sice jazykově toporně), ale jinak velmi přesně, popsala metodiku svého postupu.

Autorka má ve své práci mnoho velmi cenných myšlenek a postřehů, které jistě stojí za to, aby její úsilí neskončilo s odevzdáním bakalářské práce. Např. na s. 31 se dotýká problematiky názvosloví písma užívaného na pečetích v období raného novověku – naráží na nejednotnost a běžnou zaměnitelnost pojmů humanistická majuskula a novověká kapitála a naznačuje možnost, že se nejedná úplně o stejný typ písma. Jen o této jediné větě bychom ze sfragistického hlediska mohli dále dlouho diskutovat s ohledem na dobu vzniku typáře, kterým byl otisk pořízen a další okolnosti (možno případně při obhajobě). M. Volšanská dále řešila otázku doby vzniku typářů, kterými byly otisky, jež zkoumala, zhotoveny. U všech dochází k závěru, že se jedná o pečetí novověké, některé z nich pocházející až z 19. století. Svě závěry poměrně přesvědčivě dokládá. Její zjištění jsou velmi důležitá zejména z hlediska pátrání po době a motivech vzniku sbírky. Poukazuje na netradiční prvky zobrazené na pečetích, hodně času věnuje heraldice, upozorňuje na rozpory s obvyklými heraldickými zvyklostmi (otázka a-historičnosti takového tázání). Součástí práce je základní edice zpracovávaných pečetí. Tu autorka vypracovala se snahou o maximální úplnost, byť samozřejmě některá místa zůstávají nezaplněna – základní nevýhodou autorky bylo, že nemohla otisky pečetí srovnat s jinými exempláři zhotovenými stejným pečetidlem, a tudíž některé pečetí nebylo možno přesněji popsat či určit s jistotou pečetní motiv. Přesto pracovala poměrně detailně. Za autorčin významný počín považují kapitolu věnovanou majitelům pečetí. Za využití různých starších knižních publikací i díky detailní práci s elektronickými zdroji se jí podařilo nalézt pravděpodobné majitele mnoha zkoumaných pečetí.

Co se týče výtek k práci – v první řadě je to jazyková neobratnost – těžkopádnost, ale to k bakalářským pracím, studentským prvotinám – patří. M. Volšanská zajisté mohla více rozpracovat některé záležitosti – zamyslet se třeba nad tím, jak se do sbírky pečetí v rodině Šliků dostaly pečetí majitelů, které ztotožnila. Proč právě tyto lidé? Jakou koncepci měla celá sbírka? To jsou však otázky na další diskusi a studium, ve kterém, doufám, bude autorka pokračovat.

Celkové zhodnocení:

I přes výše uvedené drobné námitky dokázala Martina Volšanská na velmi vysoké úrovni a zcela samostatně zpracovat obtížné téma. Její dílčí zjištění jsou velmi cenná a ocení je také další odborníci věnující se novověké sfragistice a problematice pečetních sbírek.

Bakalářskou práci proto s potěšením doporučuji k obhajobě.

Mgr. Martina Bolom-Kotari, Ph.D.

V Třeběchovicích pod Orebem 7. srpna 2016